

ציונות של בעימות

בידיעה שפורסמה במספר עתונים על השערוריה שפרצה בעת הלחיתו של הרב דויד רחמים, רב העדה הבבלית בירושלים, בעת שהתברר לבנימשפחתו כי כמה מאבריו הפנימיים הוצאו בבית החולים, הושם מט רק פרט אחד: שהרב דויד רחמים היה אחיו של הרב הספרדי הראשי יצחק רחמים ניסים. הרב ניסים עצמו ביקש למנוע את פירסום הידיעה שהמנוח הוא אחיו, מאחר שגם בחייו ניסה, מטעמים אישיים, לא לפרסם את הקירבה ביניהם... האם גילה ראש עיריית תל-אביב, מרדכי נמיר, מכשיר האונגה בביתו? ב" חוגי הצמרת פשטו השבוע שמועות עקשניות שאומנם כן הדבר, וכי נמיר קיבל התנצלות רשמית מפי ראש מנגנון-החושף, ש" הסביר את הדבר בטעות בכחובת. כל ה" צדדים, כולל נמיר ואנשי מנגנון-החושף, הכחישו את העניין בתוקף, טענו להד"ם... יעל רייך לקחה השבוע את האורה שלה, במאי הקולנוע ניקול ריי לסיול באילת במכונית של אמה. ליד מצפה רבון, נעצרה המכונית על ידי שירת מכוניות שהתעכבה במקום בגלל הבוק. היה צורך להמתין 3 שעות עד שתפתח הדרך. ראה אחד הנהגים את יעל ואמר לה: "אבא שלך היה עוקף את כולם ועובר". יעל התרגזה, נכנסה למכונית, עקפה את כולם ועברה בדרך הבוק... סיפר ר"ר נחום גורדי מן, נשיא ההסתדרות הציונית, מעשה ביהודי שנשס ברכבת מקיוב לאודיסה. לאותו יהודי לא היה כרטיס ומדי פעם, כשהמבקר היה בא ונוכח בכך שאין לו כרטיס, היה בועט בעכוו. ראה זאת שכנו, ושאל אותו: לאן אתה נוסע, בעצמך? ענה היהודי: עד לי הכין שיהיה לי כוח לסכול את הבעיטות בעכוו. המשיל גולדמן נמשל למשל: יש כיום לציונות מטרה סופית. השאלה היא אם יהיה לה כוח להגיע אליה בכל הבעיטות שבועטים בה עתה... כאשר שחקן נ" התיאטרון הקאמרי יוסף ירין ו אורנה פורת, הופיעו בהצגת נונדה בשניים בעפולה, הרגיזה אותם מאוד ה" עובדה שהקהל באולם מצפח גרעינים בקול רם. בהפסקה יצא יוסי אל הבמה וביקש מהקהל, ובמיזם מההיללים היושבים בש" רות הראשונות, לא לפצח גרעינים. כאשר הסתיימה ההצגה, הופיעו שני חיילי צה"ל מאחורי הקלעים, הכחישו בתוקף שהם פ"צחו גרעינים וביקשו נמנו להתנצל על כך ש" פומבי יוסי יצא שוב לבמה, ביקש את סליחת חיילי צה"ל וסיים: "לפחות פרשה זו חוסלה". פגישת העלאת-זכרונות נערכה השבוע בין חברי הלהקה הצבאית הראשונה של צה"ל, שנוסדה עוד לפני שקמו "הטרונים" למיניהם, מן החיטורון ועד לצ"בטרון. חברי הלהקה, שמואל סגל, שרגא פרידמן, יוסף וילברג, ארי קום שפירא, יושמה ברישביט ו מאיר ינאי, התכנסו בביתו של המחליף יששכר מירון, העלו זכרונות מאותה תקופה. בין השאר התברר שה"טרון" ה" ראשון של צה"ל היה הבנדיטורון, בו היו חברים ברישביט, ינאי ואליקים שפירא, ושתפקידו היה להצטלם ראשון על ה" טנק בדגינה ולעשות צרות לשרגא פרידמן... באותם הימים חיפשו במאי עבור הלהקה, הבמאי יוסף פסובסקי (מילוא) אמר שיבואו או לקחת במאי בשם גרשון פלוטקין, שהיה מביים חגיגות בעברו הארצי, אבל מחוסר ידיעות על עברו נמנע, לבסוף, מלקבלו... בביטאון מועצת פועלי חיפה, חיפה העובדה, פורסם

מה אתה אומר... היה כדאי לבוא לבקור אלינו - אמא שוב אפתה את העוגה בשמן "אקסטרה" של "עץ-הית". זה כבר באמת לא סוד - כל חינוך יודע ששמן "אקסטרה" המזוקק ב" שיטת C.D. מוסיף טעם טוב לכל מאפה, תבשיל וסלט.

הוא צריך בקבוקים... אך את עקרת בית נכבדה, יכולה לחתר עליהם. קני ניקי-מקלון הפלא המגנה הכל - ושימי קץ לטלטול חמר ניקי בבקבוקים כבדים (המכיר לים לפחות 85% מים). ניקי קל, ניקי מרוכז וחסכוני מאוד, לכן להדחת כלים, לכביסה ולשטיפת רצי פות - ניקי.

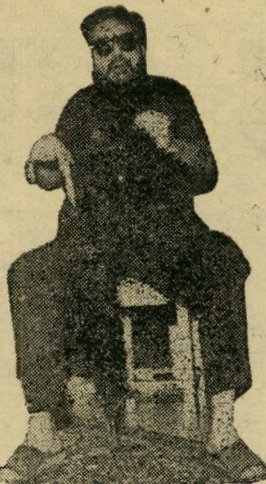
כשר תוצרת "נקה", מופץ ע"י "אקא". הכונו למבצע פרסים חדש ואספו את הארזיות של ניקי

פרסום א.ק.י.

אני והפרה

מידד שיף:

אני צריך לנכות מס הכנסה ועשרה גרוש בול. זה החוק.

לא הפרשה. הפרה. מקודם מסרו בשם יודעי-דבר (הבדואים) כי תהיה בצורת. נחה דע. תי. לא אוכרח לאכול מאנימיקר וביצים, היה לי תרון לא להתרחץ, ו" לא אצטרך לקנות נע" ליים.

חוק הוא חוק. לקחתי את הכסף. יספיק לנע" ליים ועוד יישאר למס" תיק. אני מקחה. כבר מזמן לא הייתי בחנות מעליים. נכנסתי הביתה. מצא" תי דואר. נייר אדום. אם לא תשלם וכו', ארנונה. תשע-עשרה לירה. הלכ" תי לדואר ושילמתי. חי" ודתי הביתה. דופקים על הדלת. ועד-הבית. הועל" תה אגרת החברות. במי" קום שלושים, חמישים לירה. ואני חייב מס" הבית. נו, טוב. כמה? עשרים לירה.

אחר כך היה גשם קטן. אמרו יודעי-דבר (דוברי משרד-החקלאות) זה כלום. נחה דעתי. אחר כך גשם גדול. ו" נרטבו רגלי ורדתי. ו" ראיתי כי אין זה עניין. אני מוכרח לקנות נע" ליים. שמתי יד בכיס ו" מצאתי שילינג חדש. מטבע יפה, אבל לא מספיק לקנות מסתיק. אמרתי בלבי: "די להיות עצלן. כל עבודה שיציעו לי, אקבל. אני צריך כסף."

נשארתי תשע-עשרה לירה ושלושים גרוש. אולי יספיקו לזוג-נעליים, אולי יספיקו לנעל אחת. בגשם אדדה על רגל אחת.

צילצל הטלפון. מדבר גוגו. הרוצה אני עבודה? מה? מצעדי גבר כוונתי. "מה העבודה?" כך וכך. "כמה תשלם?" "כמה אתה רוצה?" אמרתי: "שבעים ותשע לירות ועשרים גרוש." אמר: "מדוע?" לא ידעתי. אמרתי: "בגלל מוג האויר." אמר: "טוב." אמרתי: "מתי תשלם?" אני מכיר אותו. אמר: "תן עבודה ותקבל כסף." גם הוא מכיר אותי.

באה הגברתי. אולי יש לי כסף? (איך זה נודע לכולם?) צריך לשלם בשביל הטלפון וחסר לה. כמה? תשע לירות. מה לעשות? נתתי לה. אמרה: "הועלתה אגרת הראדיו, ויש לי רק עשר לירות. לא נשלם כעת, נשלם אחר כך וגם קנס." נתתי לה.

מיהרתי ועשיתי את העבודה והבאתי לגוגו. כתב לי צ'ק מאות. אמרתי: "בזה תקנה. לי חתן מוזמנים." אמר: "אין לי." אמרתי: "אני קורע את ה" עבודה." הוציא חמשים ושמונה לירות ושלושים גרוש ונתן לי. אמרתי: "ו" השאר?" אמר: "עשרים וחמישה אחוז

נשאר לי חמש לירות ושלושים גרוש. עגמתי. אמרתי בלבי: אקנה בקי" בוק קוניאק ואשתכר. הלכתי לבית. אין קוניאק במחיר כזה. הועלה הבלו. נכנסתי לבאנק, החלפתי את חמש ה" לירות בשילינגים חדשים. נתתי לבני הקטן שיחבק בהם. בשביל זה עוד טובים המטבעות.

הסיפור הבא: הזמרת שולמית לבנת הופיעה באחד הימים בנחה-שאנן. לפני ש" נכנסה לאולם, הופתעה הזמרת הממון גדול של ילדים שביקש ממנו אורטוגרפים. ב" שעת ההופעה עצמה, שועדה לקהל מבוגר, נוכחה הזמרת כי הילדים ממלאים את מרבית האולם. רק אחרי ההופעה, כא" שר אחד המארגנים ניגש אליה בשאלה: "תגידי, יש לך כל כך הרבה קרובי משפחה?" הבינה הזמרת מה התרחש. הילדים החתימו אותה על נירות שאחר כך רשמו עליהם: "גא לתת כניסה חופשית" וכשהנירות החתומים בחתימת-ידה בידם, נכנסו אל האולם... השיר היחני ידו פיראוס מתוך הסרט רק בימי חול, הוא מומצע רציני לזכיה בתואר השיר הור של השנה בארצות-הברית. חברות התקליטים האמריקאיות מתכוננות להפיץ שיר זה ב" צורה מסחרית, כשהוא מושר על-ידי זמרות מקומיות. חברת תקליטים גדולה שמיניה את ההצעות לביצוע, השאירה רק ארבע מועמדות סופיות: אידי גורמיי, דוריס דיי, דינה שור, ובלורה גיל, הישראלית... שחקן הקאמרי עמנואל בן-עמוס, מופיע לאחרונה כששרשרת דקה מנתושת עונדה סביב קרסולו. זה יראה אולי תמוה, אבל בן-עמוס עונד את השרשרת כתרופה בדר"קה. העניין החמיל בכאבי השיגרון מהם סבל בן-עמוס. הכוריאוגרפית רות הריס היא שיעצה לו לעונד את הנחושת כסגולה.

ואומנם, מודה השחקן, מאז עברו כל כאביו... ישראלים שיתכוננו בעיון במודעות ה" פרסומת לבגדי-גברים המתפרסמות לאחר" זה שבועונים הצרפתיים הגדולים, יוכלו למצוא שם דמות מוכרת. זוהי דמותו של עיטור גרביצקי, לשעבר כתב שבו" עון קולנועי בארץ, סטודנט לדיפלומא" טיה בפאריס המתעתה להכנס בקרוב לעבו" זה במשרד-החון הישראלי. עיטור שהוא יפה-תואר, החל לעסוק בדוגמנות-צילום ב" פאריס כדי להשתכר למחיתו ולשלם את שכר הלימוד. למרות שבפאריס יש לכל דוגמן סוכן משלו המארגן צילומים עבורו, הצלחה של דוגמני פאריס. צילם אותו גדול צלמי אירופה, סם לוי, ובעזרת תמונות אלה התקבל לעבודה אצל סוכנות הדוגמנים החשובה ביותר באירופה, דוריאן לי, מי שהיתה בעצמה דוגמנית מפורסמת וש" הנהיגה את התואר לאחותה, הכוכבת סוזי פארקר... אתם זוכרים את אריה להולה, במאי הסרטים הישר" אלי שהסריט את עיר האהלים וסרטים אחר" שילם על הקרן הקיימת? להולה, שירד לגר" מניה, מצלל כנראה את העובדה שגם הגר" מנים הפכו ציוניים. הוא קיבל לידו בימיו סרט גרמני עלילתי ארוך... עוד ישראל" שמנסה להצליח בניכר הוא יצחק קרלי שזון, מנהל מועדוני התיאטרון בתל-אביב וחיפה. קרישזון רוצה לעסוק גם הוא בסר" טים, לפחות בניהול ייצורם. הוא נוסע לאירופה ולארצות-הברית כדי להשתלם ב" מיקצוץ.

פסוקי השבוע

- חברת התיירות הממשלתית, בתארה את ישראל, במודעה שפורסמה השבוע בעתונים אמריקאיים: "רומאנטית כמו כוכב של שעת-ערביים. נוצצת כמו ים הספיר. עדינה כמו פרח טרופי. ישראל - ארץ זבת חלב וירחי-יבש."
- זאב יוספון: "במסדרונות הקונגרס שמעתי אומרים שבן-גוריון עשה מעשה - - - י וורש שכר מפנסו!"
- זאב יוספון: "לו נמצאו ליצני-חצר לצידם של בן-גוריון ולבון - לא היינו מגיעים לאן שהגענו."
- ראשי-משלה בחופשה, דויד בן-גוריון, כפי שצוטט בשבועון האמריקאי טיים: "העולים החדשים הם ברובם בעלי עור כהה, יהודי מרח מפגרים. אם לא תועלה דרגתם של יהודי המערב, לא יעצור שום דבר את ישראל מלהורדר למעמד של מדינה לבאנטינית."
- הרמן כהן, פיסיקאי של חברת ראן האמריקאית: "בשנת 1969 יוכל גם הוטנטוט לייצר פצצת אטום!"
- פקיד בכיר במשרד המסחר והתעשייה: "משרדנו הוא הראשון שעבר לאוטומטיזציה מליאה - עובדים בלי ראש ובלי ידיים."

בדיחת השבוע סיפרה השבוע מנהלת האופרה, אדים דה-פיליפ: "יום אחד בצהריים, כשהייתי בדרכי הביתה, עצר אותי קבצן אחד וביקש ממני אוכל. מאחר שהייתי רעבה בעצמי, הצעתי לקבצן להיות אורחי והזמנתי אותו לארוחה במסעדה קרובה. כשגמרנו לאכול, קראתי למלצר לשלם את החשבון: והנה, חשכו עיני; לא מצאתי את ארנק הכסף שלי. הקבצן, אחרי שהבין מה קורה, הוכיח את עצמו כגנטלמן אמיתי, שלף את ארנקו ושילם בעד שתי הארוחות. הצעתי לו ש" נקח סקסי ונסע לבית, ושם אחזיר לו את כספו. או מה אתם חושבים הוא ענה לי? "אוי, לא גברתי! סידרת אותי פעם אחת עם הארוחה, את רוצה לסדר אותי גם עם הסקסי?"

חליפות הריון... ת"א שדר מסריק 19 אילכוס 62 19 13 12